

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyed évre . . 1 ft 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám.
hova a lap szellemi részét
illető közlemények előfizetési
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valemint nyilt-terti közlemé-
nyek kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Untermyller E. könyvek ban
számunkért 5 krért.
Kérnök vissza tartalmak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kor reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:

SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkiadóink utján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Harminczheten.

Pillanatnyilag megdöbbeneti az embert,
mikor olvassa, hogy az ugynevezett ören-
delkezési javaslatra vonatkozó előzetes kér-
désben mindössze 37 ellenzéki szavazat ál-
lott a kormánypárt 185 szavazata ellenében.

Önkéntelenül! Leonidás és Xerxes csatá-
jára gondolunk, ahol 300 hős dalia szembe
mert szállni százszázados példát mutatott az
utókornak, hogy mire képes az elszántság.

Szivesen elhisszük, hogy az a 37 kep-
viselő — spártai vitőzséget fejt ki a harc-
ban s talán megállítja utjában Bánffy Xerxes
„özön hadát”.

De eszünkbe jut, hogy 37-nél jóval több
függetlenségi képviselő van az országházban
és joggal kérdezzük, hogy hol vannak a töb-
biek akkor, midőn bajtársaik a tűzvonalban
állanak?

Talán nincs bennük elég kötelességérzet
és hazafiság, hogy helyt álljanak, mikor az
ország függetlenségéért foljik a harc?

Avagy félnek a hatalom tulnyomó ere-
jétől? Vagy csupán a szájukban hordják a
hazafiságot és lelkükben önzés és fásultság
lakik? A program és elv csak arra jó nek-
kik, hogy mandátumot szerezzenek vele, de
nem tekintik azt evangéliomnak, melyet hi-
ven megtartani szent kötelesség?

Nos, ha úgy van, akkor a népre, a vá-
lasztó közönségre háramlik a földadat, hogy
emlékeztesse hivatásukra és fogadalmukra a
hűtlen és hanyag sáfárokat.

Amelyik függetlenségi kerület képviselő-
lje a válságos órákban távol van az ország
tanácsából, annak a kerületnek a választó
közönsége zuduljon föl és követelje a kép-
viselőtől a program beváltását.

Meg kell értetni minden honatyával, aki
a függetlenségi párttól mandátumot vállalt,
hogy most szükség van minden katonára s
dezentoroktat nem tűr a nép.

De ha a fölszólítás sikertelen marad s
a távollevők anyámasszony katonáinak bizo-
nyulnak, akik gyáván elbujnak a harc elől,
vagy árulók módjára a leguehezebb órában
cserben hagyják a zászlót, mi akkor sem
féljük a 37-ek bátor csapatját.

Mert eszünkbe jut, hogy III-ik Napoleon
mindenható kormányát egykor mindössze 7
tagból álló ellenzék ostromolta s ez a 7 el-
szánt és erélyes férfi tarthatatlanná tette a
zsarnok kormány helyzetét és megrendítette
a hatalmas császár trónját.

Bánffy Dezső pedig — habár pajzán
jókedvében egykor Napoleonhoz hasonlította
magát — talán valamikéivel mégis gyö-
nébb legény Napoleonnál.

Előre hát, bátran és vi ézül, ha csupán
harminczheten maradnak is!

A nép milliói a hátuk mögött allanak,
mindenre készen, ha kell, még a halálra is.
És ebben a nemes harcban bizonyára
velünk lesz az Isten.

S „ha Isten velünk, ki ellenünk?”

Sima Ferencz beszéde.

— Elmontha a képviselőház decz. 9-iki ülésén. —
Tisztelt Há! Sajnálom hogy az eddig be-
nyújtott határozati javaslatok egyikéhez sem járul-
hatok, mert a magam részeről abban a vélemény-
ben vagyok, hogy a kormány által benyújtott tör-
vényjavaslat sorsa, hogyha akár a parlamenti
tárgyalások igazi rendjét, akár a törvényalkotás
körül elvárás keltő komyságát követi a tisztelt
Ház, más nem lehet, minthogy az egyszerűen vis-
szaadassék a kormánynak. Mert a helyzet a magyar
parlamentre nézve az, hogy a provizorium kérdésé-
ben a törvényhozásnak van egy alkotása, amelyről
— ma még nem tudhatom — mivel hivatalos rész-
ről eziránt a képviselőház felvilágosítva nem lett,
— hogy vele tulajdonképpen mi történt?

Egyet tudunk csak, ez pedig az, hogy a kép-
viselőház az 1867; XII. törvényczikk idevonatkozó
rendeke esére való támaszkodással a közzgazdasági
viszonyok fentartása érdekében, hogy Ausztria ré-
széről is a bekés tárgyalás és megoldás lehetővé
tétessék, mondhatnák az oldalról is, minlen ellen-
zés nélkül alkotta meg azon javaslatot törvényre,
amelyet ez irányban a kormány beterveztett. (Egy
hang a szélsőbaloldalon: De bizony elleneztek!)
Ellenezni kétségelemlül elleneztek, politikai állás
pontunknál fogva, de azon váddal bennünket azon
vita alkalmából senki sem illethet, hogy csak egy
pillanatra is fel akartuk volna tartóztatni a kormányt
abban, hogy a közzgazdasági kiegyezés Magyarország
és Ausztria között a legrövidebb idő alatt létre
hozzassék. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Már most hogy a magyar kormány eddig,
míg mi nem tudjuk, hogy ezen törvényjavaslat
tulajdonképpen mi történt, egy másik törvényjavas-
latot terjeszsen be és azt letárgyalassa velünk és
esetleg a változó viszonyokhoz képest újabban egy
harmadik törvényjavaslatot terjeszsen be, ezt pedig
tarlozassa a szobában anélkül, hogy a törvényhozást
ezekről a dolgokról tájékoztassa, ez a parliamnt
tekintőyével, a törvényalkotás komolyságával fel-
tétlenül és határozottan ellenkezik. (Ugy van a
szélsőbaloldalon.)

En tehát a magam részeről annak idején
majd beszéltem a folyamán aziránt fozok indít-
ványt előterjeszteni, hogy a törvényjavaslat utasít-
tassék vissza — nagyon természetes dolog — a
kormányhoz a képviselőház részeről továbbra is
adandó utasításokkal együtt.

En tisztelt képviselőház abban a véleményben
nem vagyok, hogy itt pusztán önálló vámtérület
és önálló bank kérdéséről van szó és nagy tévedés
azt binni, hogy az osztrák-magyar monarchiának az
1867. XII. t.-cz alapjáú történet berendezésére azaz,
hogy Ausztriában a gazdasági kérdésekre nézve az
egyezkedés alkotmányos uton létre nem jöhetett,
pusztán csak annyiban történt Magyarország sorsára
nézve az önálló rendelkezés szempontjából változás,
hogy gazdasági kérdésben az állam önállóan rendel-
kezik. Ez elmagyarázása és az 1867. törvények
lelkének nyilt megtagadása (Igaz! Ugy van! a
szélsőbalon) azok részeről, akik eddig azt hirdették
és azt vallották, hogy ók az 1867; XII. t.-cz. alko-
tásainak alapján állanak és akarják ezt az országot
kormányozni.

Enek a törvénynek t. Képviselőház, minden
lényege egy formában, mint tartalomban oly rideg
következésséggel, egy törvényalkotónak annyi gon-
dossággal és bölcseséggel van körüírva, hogyha
abból egytlenegy követ kivesszünk a változott visz-
nyok következtében, abban a pillanatban Magyaror-
szág és Ausztria között nem pusztán csak a köz-
gazdasági életre nézve, hanem az állam berendezése
és politikai életére nézve egy egészen új helyzet
következik és áll be. (Igaz! Ugy van! a szélsőbal-
oldalon.)

Az 1867. XII-ik törvényczikk ötödik szakasza a
következésképpen saó!

Elnök: (Csengőf.) Kérem a képviselő urat, tes-
sék beszédét azon határok közt tartani, melyeket
szabályaink szigorúan meghuznak és kijelölnek.
(Helyeslés a jobboldalon.)

Sima Ferencz: Tisztelettel veszem tudomásul
a mélyen tisztelt elnök ur figyelemztetését és be-
szédeni folyamán tapasztalni fogja azt, hogy a
törvényre pusztán csak annyiban fogok hivatkozni,
amennyiben a tárgyalás módjának és formájának
kérdése a törvények által is megvilágítható és ab-
ból is erőt meríthet magának az egyes felszólító,
de tudást és ismeretet az egész képviselőház arra
nézve, hogy ebben a nagyfontosságú kérdésben a
további tanácskozások módjára nevezze is mikép kell
eljárni. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Azt mondja az 1867. évi XII. törvényczikk 5.
§-a: „Most azonban a legmagasabb trónbeszéd szerint
lényegesen változott a helyzet az által, hogy a
király alkotmányos jogokkal ruházta fel többi orszá-
gait, azokat tehát abszolút hatalommal ezentul nem
képviseletli s azok alkotmányos befolyását nem
mellőzheti.”

Ezért, midőn oda konkludálok, hogy e törvény-
javaslat tárgyalásánál ugyanazon gondossággal, sőt
mondhatnám még több bölcseséggel és hazafisággal
kell eljárni, mint a hatvanhatediki törvények meg-
alkotásánál: joggal hivatkozhatom magára Deak
Ferenczre, aki mikor ama törvények tárgyalási mód-
járól volt szó s a kormánypart az ellenzékek tul-
ságos óvatosságát gonyolta; is felállott s azt mondta:
„Ily törvény alkotásánál és betartásánál akkor is he-
lyes, ha tulságos.”

Még alig szólaít fel az ellenzék e kérdésben,
már úgy bent a házban, mint a sajtóban terroriz-
mussal védozók, mert az általa 1867 óta képviselt
és négyszázados nemzeti tradíciókban gyökerező
eszmék megvalósításában, akkor, mikor ennek óraja
űtött, ez a párt felmeli szavát, ez a párt lelkének
egész erejével, tudásának és ismeretének egész mer-
tékével fog harczta kelni. (Igaz! Ugy van! a szélső-
baloldalon.)

Már most tisztelt képviselőház, a kormány
lapjai hirdetik, hogy a függetlenségi párt ezirel
politikát követ; hirdeti a kormányparti sajtó, hogy a
függetlenségi párt osztrák Woltknak csapott fej. —
Hat igenis, ha arról van szó, hogy a törvény kor-
látai közt és a főneg védelme alatt Magyarországnak
hazánk függetlensége érdekében táplált vágyainkat
megvalósíthatjuk, mi semmiféle Wolf ezimezesetől és
summité Wolf harczból vissza nem riadunk. (Igaz!
Ugy van! a szélső baloldalon.)

Gróf Andrassy Gyula, amikor a magyar kép-
viselőházban először megjelent, kijelentette, hogy
elve Magyarország önállását és függetlenségét biz-
tosítani. Ezt mondta az a miniszterelnök, aki az
1867-iki törvények megalkotására mint első tényező
befolyt. Már most alkotmányosságának és a törvény-
hozói eljárás komolyságának pusztán csak formai-
lag is megfelelő eljárás-ez az a kormánytól, amelyet
e kérdésben azon idő óta tanusított, amely idő óta
a provizoriumos javaslatot e törvényhozás mondhat-
nám minden nagyobb vita és ellenzék nélkül elfo-
gadta és megalkotta?

Azt mondják. t. képviselőház, nem reflektálok
arra, hogy a t. miniszterelnök ur miként antisambri-
rozott Bécsben közel két hónapig azt, hogy ott a
helyzet alakulására befolyást gyakoroljon, hanem
arra már az oldalról reflektálni kell és tiltakozunk
kell az ellen, hogy a kormány ugy sajtójában,
mint mondhatnám hivatalo an azt hangoztatja, hogy
a magyar parlamentre egészen közönys, vajjon
Ausztriában a provizoriális kérdés alkotmányos uton,
vagy bármiképp megyen-e keresztül.

Deak Ferencz midőn az 1867-iki törvényeket
megalkotta a képviselőházban, azt mondotta egy
runk, soha el nem feledhet beszédeben, amelyivel
szemben negyvenhét szónok azonnal elállt a vitától
s kijelentette, hogy tovább szólási jogával Deak
Ferencz megoklása után nem kíván enni, ő maga
a következőket jelentette ki, amelyeket jó volna ma-
gának a kormányparti képviselő uraknak is a legua-
gyobb erkölcsi kötelesség és hazafiai felelősség szem-
pontjából, sőt magának a kormánynak is mintegy

bibliát venoi kezébe és azzal élni, hogy ha 1867-iki kiegyezés alapján az osztrák-magyar monarchia sorsát biztosítani és a koronának dicsőségét és fényét fenntartani akarják. (Halljuk! Halljuk!) Mert már akkor voltak a parlamentben oly messzelátó államférfiak, akik előre megjósolták azt, hogy Ausztriában a mai állapotok be fogják következni és előre jelezték azt, hogy már azért sem tartják az 1867-iki törvényeket elfogadhatónak, mert Ausztriában előrelátóan be fogják következni azok az állapotok, a melyekkel harminc év múlva immár a magyar nemzetnek épp úgy, mint magának a koronás főnek is számolni kell. Erre az aggodalomra Deák Ferencz a következőleg válaszolt: (Olvassa.)

„Azon aggodnák némelyek, hogy az osztrák birodalmat felbomlás fenyegeti s azért nem kívánják Magyarországot sorsát hozzákötöni; állítják, hogy ha egykor Európa politikai szükségnek tartotta is az osztrák birodalom fennállását, most ezen nézet nagyrészt megváltozott. Szabad legyen megjegyezni, hogy nagy birodalom végfelbomlása nem olyan hamar történik, kivált ha — ez a fő, amit Deák Ferencz itt mond — kivált, ha annak fejedelemének alkotmányos szabadságában keresi trónjának legerősebb támaszát.”

Kérdezem tisztelt Ház, hogyha áll az, amit Deák Ferencz mondott, amint hogy áll, hogy az osztrák-magyar monarchia csak addig erős és hatalmas, míg mindkét államfél népeinek az alkotmányosság mindegyikének fenn áll: fenn áll ez Ausztriában? Tisztelt Ház! Ausztriában ez fenn nem áll: Ausztriában immár tudjuk, úgy a kormány, mint a korona is lezámolt egy időre az alkotmányossággal (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) tehát nekünk fokozottabb mértékben óvatosoknak kell lennünk, hogy minoket hasonló körülmények és veszélyek semmi esetben ne érhesse. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Eppen ezért, tisztelt Ház, én a magam részéről azt a véleményt sohasem osztottam, de itt a parlamentben is tiltakoztam azon elfogadás ellen, hogy Magyarország részéről a legnagyobb vehemenciával bíratatnak és tárgyalatnak az osztrák parlamentis viszonyok és tárgyalások. Ok ismerik maguk bajait; tudják, hogy mi fáj nekik, ők hordják a maguk lelkében saját fájulás jogaik jobb sorsra iránti vágyait, de hogy ezen vágyak nevében miképpen küzdenek és harcolnak, hogyha pusztán belügyi kérdéssről van szó, azokhoz nekünk abszolút semmi közünk, legelőbb csak sajnálkozással tekinthetünk a parlamenti élet elvadulásaira.

Ha azonban közös kérdésről van szó, már akkor, tisztelt Ház, itt a parlamentben nemcsak hogy szabad, nemcsak hogy jognak van, de minden alkotmány szerd, hazánk jogaira féltékeny képviselőnek kötelessége tiltakozni az ellen, hogy Ausztriában meg csak meg is kíséreljenek közös ügyes törvényt alkotni olyképpen, amint ott legközelebb megkíséreltetett. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Arról tisztelt Ház, hibá akar minket akár a kormányparti sato, akár a kormánypartnak volt és leendő bármely nagy államférfia kioktatni, hogy most a válságos helyzetben mi volna az a bölcs politika, amelyet a függetlenség pártján követnie kell, mert a mi politikánk ma is az, a mi volt 67-ben és állandóan képviselést képezi ez a pártpolitika a négy százados nemzeti vágyunknak és tradíciónknak.

Akkor, amikor a kormányparti részéről ebben a küzdelemben mi úgy állítottuk a nemzet elé, mint akik esztelen politikát követünk és öntudatlanul romlásba kergetjük ezt a hazát, nekünk jogom van felvetni azt, ha vajjon Tisza Kálmán 1867-től 1875-ig, tehát életének deán és — hogy úgy mondjam — értelmi súlyának is teljes mértékben és nagyságában, talán hazafiságának is a legnagyobb hevében, akkor volt-e bölcsőbb és erősebb, vagy ma? Mert tisztelt Ház, ha a politikai bölcsességek törvénye abból áll, hogy okos, jó, hasznos, az államra nézve üdvös szerepet folytat minden hazafi, aki a kormány szolgálatába lép, akkor én nem tagadom azt, hogy Tisza Kálmán okos és ügyes politikát folytatott és mi helytelen és okatlan politikát folytatunk, hogy évek hosszú során át, sokszor reményeinkül is, hirtetjük az eszmét és igét, várva azt, hogy amit mi nem vagyunk képesek megvalósítani és elérni, azt mint reményt, mint vágyat, mint hitet hátrahagyjuk utódainknak megvalósítás végett.

Hát tisztelt Ház, ma a nagyváradi „Szabadság”-ban Tisza Kálmán megnyilatkozik, bölcs tanácsokat ad ennek a hazának. En azt gondolom, hogy bölcsőbb, nagyobb hazafi és többet tudó államférfi volt akkor, mikor a magyar országgyűlésen meg mint ellenzéki vezér, a királyhoz szóló váns feliratokat szerkesztette és azokban a következőképpen nyilatkozott meg: Nem is közgazdasági kiegyezésről van szó, hanem magáról a delegációról, tehát a perszonal unióból származó közös viszonyokról.

Elnök: (csenget). Figyelmeztetem a képviselő urat, hogy eltér a tárgytól. En a képviselő urat nagy türelemmel hallgattam hosszú időn át és konstatación kell, hogy eltért a tárgytól. Legyen szives a tárgyra visszatérni. (Helyeslés a jobboldalon.)

Sima Ferencz: Tisztelt képviselőház! Tisza Kálmán, mint Debreczen város I. kerületének képviselője, oly értelmű feltételezéssel áll a többiek közt a királyhoz, hogy az az állam semmire nem való, amelyik önálló rendelkezési joggal nem bír.

Kérdezem én, t. képviselőház, azt, vajjon mi, akik 1867. óta a 67-iki kiegyezéssel szemben az önálló rendelkezési jognak képviselői voltunk és vagyunk, nem-e hazafias, becsületes örökös kötelességet teljesítjük-e most, (Ugy van! Ugy van! a baloldalon) amikor a változott viszonyokhoz képest a legelső alkalmat megragadjuk arra, hogy Magyarországnak gazdasági függetlensége érdekében egész erővel megindítsuk az akció? Tisztelt képviselőház, én abban a véleményben vagyok, hogy a magyar alkotmány nagyobb veszélyben soha nem volt, mint amilyen veszély elé állította azt Bánffy Dezsőnek idáig való kormányzata. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Ez a legkivált azon törvényjavaslat, amelyet most a ház elé terjesztett.

Tisztelt Ház! 1897. december harmincegyedikén megszűnik Magyarország és Ausztria között a közgazdasági kiegyezésre vonatkozó törvény, 1898. január elsején beáll Magyarországot teljesen önálló rendelkezési joga. Ezt úgy magyarázni vagy elmagyarázni, mint a kérdéses törvényjavaslat szándékozik, egyáltalán nem lehet és nem szabad. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Ezt az igazi, tisztas, hazafias közvélemény meg sem engedi.

Ha tehát ez a szövetséges viszony megszűnt, ebben az esetben bekövetkezik a magyar államnak önálló rendelkezési joga, ezalatt nem lehet mást érteni, minthogy 1898. január elsejétől kezdve Magyarország és Ausztria közt az 1867. XII. törvényekből származó államjogi szövetség teljesen megszűnt. És ezzel bekövetkezett a magyar államnak önálló rendelkezési joga. Milyen ez az önálló rendelkezés? Hisz ezzel az egyetlenegy kérdéssel a tisztelt kormány tisztázhatná a helyzetet, felvilágosíthatná a magyar közvéleményt és eljélt vehető minden további vitának.

Akik figyelemmel kísérték az osztrák parlamenti vitákat addig, amíg ott a féltékenység erőit nem velt a parlamentben, azok íhatják, hogy a szükség-paragrafus ellen a német haladói pártjának a vezére kijelentette, hogy azt nem tekinti olyannak, amelynek alapján Ausztria és Magyarország között a közgazdasági viszonyok kérdése törvényesen rendezhető legyen.

A szükség paragrafust Ausztriában egyedül csakis a belügyi kormányzatra nézve tekintik az osztrák politikus olyannak, amelynek alapján rendkívüli viszonyok között joga a kormánynak kormányozni, de a szükség-paragrafus alapján magának az osztrák kormánynak sincsen joga semmiféle közgazdasági kiegyezésbe bocsátkozni Magyarországgal. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Már most nekünk, akik szigorúan és rendíthetetlenül az alkotmányosság alapján állunk, tiltakoznunk kell az ellen, hogy szükség-paragrafus alapján kötelessék Magyarország és Ausztria között a közgazdasági kiegyezés.

Azt a menészet, amelyet a kormány felhoz, hogy hiszen a kormány nem oke annak hogy most nem lephet oly törvényjavaslatot a Ház elé, amelynek alapján akár a külön vámtérület, akár a nemzeti jegybank létesíthető, a magyar parlamentnek elfogadnia nem szabad. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Ez ellen nekünk tiltakoznunk kell, mert hiszen már két esztendővel ezelőtt, lett a kormány figyelemeltve arra, hogy miután Ausztriának oly kormánya van, mely egyáltalán nem áll alkotmányos alapon, egyezkedés előkészíteni az 1897. évi végleges törvényalkotást, mely közgazdasági kérdésekben Ausztria és Magyarország között a teljes függetlenséget és önállalt biztosítsa. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Elnök (csenget): Kérem a képviselő urat a szabályok alapján, hogy legyen szives a tárgyhöz visszatérni. Most másodszor figyelmeztetem hogy a tárgytól eltért és a szabályt alkalmazzai fogom, ha a képviselő ur át nem tér — a mire kértem — a tárgy fejtegetésére. (Helyeslés a jobboldalon.)

Sima Ferencz: Amint beszédem bevezetésében kiemelttem, (Halljuk! Halljuk!) én a magam részéről nem járulhatok az eddig előttem szólott tisztelt képviselőtársam egyikének álláspontjához sem, különösen arra nézve, hogy a kormány által benyújtott törvényjavaslat melyk osztályhoz utasítsassék. A pénzügyi bizottsághoz utasítani nem lehet. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

De nem lehet az igazságügyi bizottsághoz sem utasítani, mert hiszen egy olyan kérdésnél, amely a vám- és bankügy elintézését foglalja magában, döntő pénzügyi szempontok is lenforgnak, bár mint közjogi fontosságú kérdés, az igazságügyi bizottság elé tartoznék. Tehát csak a két bizottság együttes tanácskozása lehetne megfelelő. De én ehhez sem járulhatok, valamint ahhoz sem, hogy a törvényjavaslat egy ad hoc bizottsághoz utasítsassék.

E törvényjavaslat sorsa nem lehet más, mint hogy egyszerűen visszaadjuk a kormánynak. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.) azzal a határozott utat-

sítással, hogy előbb adjon felvilágosítást aziránt, hogy mi történt ezzel a törvényjavaslat, amelyet a provizorium tárgyában mindkét Ház elfogadott. Ez a legkevésbé, a mit a törvényhozás komolysága érdekében a parlament megkövetelhet.

A magam részéről tehát azon nézetben vagyok, hogy a törvényjavaslat a kormánynak vissza-utásítandó és szintén az 1867. XII. törvények 68. szakaszának más magyarázatot senki a világon nem adhat, mint azt, hogy 1897. december harmincegyedikén Ausztria és Magyarország közt a közgazdasági viszony teljesen megszűnt és 1898. január elsejétől kezdve Magyarországra nézve az önálló vám terület és önálló nemzeti jegybank létesítésének ideje és órája elérkezett, tehát a kormánynak, midőn ezen törvényjavaslatot vissza adja, egyuttal azt az utasítást is kell adni, hogy erre vonatkozólag záros határidő alatt törvényjavaslatot terjesszen a képviselőház elé. (Helyes és a szélsőbaloldalon.)

Van szívesem ide vonatkozó indítványomat felolvasni. (Halljuk! Halljuk!) (Olvassa.)

Indítvány.

Tekintettel arra, hogy a magyar törvényhozás mindkét háza elfogadta és törvényhozási határozattá emelte a kormány azon előterjesztését, hogy Ausztria és Magyarország közt az 1867. XII. törvények alapján a fennálló gazdasági közösségre nézve a status quo alapján 1898. június elsejétől ugyanazon év december harmincegyedikéig provizorium állapot tartassék fenn s a kormány ezen törvényalkotást királyi szentesítés alá nem bocsátotta, hanem, mintha ezen törvényalkotás meg se történt volna — egy újabb törvényjavaslatot tett a Ház asztalára a vám- és bank ügyek, valamint ezekkel összefüggő némely kérdésnek ideiglenes szabályozásáról: ezen törvényjavaslat tárgyalásába az országgyűlés nem bocsátkozik. Hanem ezt azon utasítással adja vissza a kormánynak, hogy tegyen mindenképpel előterjesztést és javaslatot a Ház elé az iránt, hogy a megnyitásban a változott viszonyoknál fogva az országgyűlés mindkét háza által elfogadott provizoriális törvényjavaslat királyi szentesítésének szüksége immár fenn nem forog, ez mint fölöslegessé vált törvényalkotás, az országgyűlés által érdemére nézve értéket vesztenék jelentetik ki s egyszerűen a Ház irattárába helyeztetik el.

S mivel a velünk államjogi viszonyban élő osztrák örökös tartományok részéről azon alkotmányos feltételek megszűntek, mely Ausztria és Magyarország közt a vám- és bank-közösségre nézve az 1867. XII. törvényekben megállapították, — emellett kimondja a magyar törvényhozási, hogy a vámközösség 1898. január elsejétől Ausztria és Magyarország közt megszűntek tekintetik. S amennyiben ezzel 1898. január elsejétől kezdve a vám- és bankügyben Magyarország önálló rendelkezési joga lép hatályba: utasítatik a kormány, hogy haladéktalanul nyújtson be törvényjavaslatot, hogy a vám és bankközösség tárgyában 1897. december harmincegyedikéig érvényben álló törvénynek alapján a mai status quo fenntartása mellett 1897. december harmincegyedikéig provizorium hozassék létre.

Megbízatik továbbá a kormány, hogy az Ausztria és Magyarország közt fennálló gazdasági közös viszonyok megszűnése következtében az önálló vámterület és önálló magyar nemzeti bank létesítése iránt dolgozzon ki törvényjavaslatot s azt még oly időben terjessze a magyar országgyűlés elé, hogy ezen törvényből eredő állami önrendelkezési jog, már 1899. január elsején hatályba lépve, végleg végrehajtható legyen. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Midőn ez indítványomat előterjesztem, annak elfogadását épp az 1867. XII. ki törvényekből átöröklött változatlan igazság alapján kérem, ami mindazoknak kötelessége, kik a 67-es törvény alapján állanak. A mi programunk: Magyarországot politikai és gazdasági önállóságát és lojalitásunkat mutatva a provizoriális törvényjavaslat megalkotásakor tenesült megapartassunk.

De ha Ausztria kitépte magát az 1867. XII. törvények kötelességből ezzel egyuttal feltépte azt a fundamntumot is, mely a közgazdasági viszonyok együttes kezelésének hazisát képezte és beállt az a helyzet, hogy az 1867. XII. törvények alapján mindenkinek Magyarországot teljes önállóságát kell követelnie. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.) Tölem pedig, aki erről az oldalról annyiszor emeltem fel szavamat, hogy úgy mondjam, hálás elismeréssel a nemzeti párttal szemben, amely a parlamentben az 1867. évi kiegyezés igazi, meghamisíthatlan képviselőjében emelte fel a zászlót, beszélt és harcolt: ne vegye senki egy párt iránti aposztrófációt, hanem természetesen, ha kijelentem, hogy én a nemzeti pártján ebben a kérdésben hallgatásomat az egész nemzetre nézve meglepetésnek tekintem, (Igaz! Ugy van! halljól.) hogy éppen most, mikor egy törvényjavaslat nyíltan, egyenesen a 67-iki kiegyezést támadja meg a legkönyörtelenből, nem éppen a nemzeti párt emeli fel zászlóját a törvénynek megvédésére: ez nemcsak engemet lep meg, de méltán kelti fel bámuló figyelmet az egész magyar közvéleménynek. (Igaz! Ugy van! a szélsőbalalon.) En azt hiszem, hogy a nemzeti párt-

nak ezen álláspontja nem várakozás, hanem csak ó hozzá méltó erőgyűjtés arra, hogy a nemzetnek a törvényjavaslat által megadott jogát az 1867-iki törvény alapján Deák Ferencz szellemében igazán hatalmas és hazafiásan megvédelmezze. Ajánlom indítványomnak elfogadását. (Elnök helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Elnök: Az ülést öt perczre felfüggesztem.

Pusztulni kell!

Becsületkérdés az ma Szentés város képviselőtestületének többségére nézve, hogy dr. Lakos Imre polgármestert kikergesse a város-házából, mint ahogy a garázda cselédet ki szokták kergetni.

Hogy nem a pártzenvedély beszél belőlünk, azt Lakos Imre polgármesterségének ideje alatt szászor bebizonyítottuk.

Mikor megválasztották, nem a mi jelöl-tünk volt. Megkapta a szavazatok többségét ógorság — komaság segélyével és — és hogy nevének neveztük a gyermeket — megkapta azért, mert akadtak pártunkban gyöngye leik, akik eltántorodtak és árulást követtek el.

Megnyugodtunk a dolgokban és — á m-bátor személy szerint jól ismerjük az eltántorodott párttagokat — nem tettünk senkinek szemrehányást; mert úgy gondolkodtunk, hogy az adott viszonyok között pákulicz-polgármesterrel is meg leszünk valahogy, csak törvényes eszközökkel kormányozzon.

Lakos Imre ígérte is a teljes pártatlanságot, de azt úgy tartotta meg, hogy egyfelől udvarolt a Sima pártnak, másfelől vakeszköze volt a pákuliczoknak. Ezzel a két kulacsos politikával aztán szerencsésen elérte, hogy mind a két párt megcsömörült az ő — különben is tarthatatlan — uralmától; annál inkább, mert közigazgatási működése részint az önkénykedésben és tapintatlanságban, az ügyes-bajos felek pofozásában és a tisztviselőkkel való gorombáskodásban, részint olyan irka-firkákban nyilvánult, amelyek nevétség tárgyálta szolgált az egész országban.

No de hát jobb hiányában túrtuk; gondolván, hogy idő jártával még szívelhető polgármester válik belőle, aki egyik pártnak sem leszen eszköze, hanem a párttagok között a kiegyenlítő szerepét fogja játszani.

Őszintén megvallva, már régen látjuk, hogy csalódtunk benne. Mert ez az ur se nem közvetlő, se nem pártatlan, hanem egy közönséges kötélánczos, aki az egyik pillanatban jobbra, a másik pillanatban balra csinálja a pukkedikét; de mikor a szükség úgy kívánja, mégis csak a hatalom előtti fekszik hasra.

Es ezen kívül még össze van házasodva Novobáczkyval. Ennek az urnak a szószoros értelmében osztályostárs a városi ügyek kezelésében. S nem követhet el Novobáczky olyan stílit, amivel Lakos ne azonosítsa magát. Olyanok ők, mint a siámi ikrek. Együtt élnek, együtt lélekenek, együtt manipulálnak és együtt fognak bukni.

Igen, bukniok és pusztulniok kell. Mert ha Lakos Imre tovább is a helyén marad, akkor Novobáczky korlátlanul uralkodik Szentés város vagyonában. Lakos Imre ugyanis tettleg bebizonyította, hogy Novobáczkynek még a haja szálát se engedni megmozdítani; s ha a képviselőtestület, jogainak öntudatában, felszólalni merészkedik, s a drága tanácsnok ur üstökébe markol, Lakos Imre rögtön előáll és székpergeti a városatyákat, mint valami hitvány csöcseléket. Még szép tőle, hogy a város vagyonát rá nem telekkönyvezeti Novobáczky urra.

Nos, ennek a garázdálkodásnak véget kell vetni. Vagy a képviselőtestület lesz az ur Szentés városában, vagy a Lakos-Novobáczky-féle konzorcium.

Tessék választani. Csak egyet ne feledjenek a pártunkbeli városatyák; s ez az, hogy: ha a Lakos-Novobáczky szövetség uralmát tovább is eltűrik, akkor elvesztik Sima Ferenczet.

Mert Sima nem maradhat egy perczig sem olyan testületnek a tagja, amelyet Lakos és Novobáczky urak az igájukba hajthatnak és büntetlennel meggyalázzhatnak.

Reméljük, hogy a képviselő testület többsége, mikor arról van szó, hogy Szentés város közéletében Sima tovább szerepeljen-e, avagy Lakos és Novobáczky jövőre is szabadon garázdálkodjék, akkor az u öbbiaknak habozás nélkül kiadja az utat.

Tehát Lakosnak és Novobáczkyknak pusztulni kell.

Ez ellen nincs orvosság, sem fűben, sem fában, sem a patikában.

Helyi és vegyes hírek.

— **Reform. egyháztalálkozó értekezlete.** A szentesi ev. reform. egyháznál f. hó 27. 28. 29. és 30-án megtartandó főgondnok- és presbiter-választás ügyében ma — vasárnap — délután 2 órakor értekezlet lesz az első 48-as kör helyiségében (Kóhn Gábor-féle ház) melyre a Sima-párthoz tartozó reform. híveket ezen uton is meghívja a pártelnökség.

— **Városi képviselők értekezlete.** A városházánál uralkodó erőszakoskodás és önkénykedés megfékezése czéljából szükséges lépések megbeszélése végett ma — vasárnap — délután 3 órakor az első 48-as kör helyiségében értekezlet tartanak a Sima-párthoz tartozó városi képviselők. Ezen értekezletre külön meghívók is küldettek ugyan szét, akik azonban esetleg tévedésből nem kaptak volna meghívót, azokat e helyen kéri a pártelnökség, hogy a fent jelelt helyen és időben okvetlenül megjelenni sziveskedjenek.

— **A városi közgyűlést** pénteken folytatta a polgármester. A Simapárt — híven ahhoz az elhatározásához, hogy dr. Lakos Imre ur elnöklése alatt többé nem tanácskozik — nem vett részt a gyűlésen; mindössze 3-4 párttag jelent meg, akik nem bírtak tudomással a párt elhatározásáról. A pákuliczok szintén távol maradtak, csak nyolczan rukkoltak be azok is a közketőnek közül valók. Ez a sokat mondó részvétlenség arra indította a polgármestert, hogy csupán a sürgős ügyeket tárgyalta le, a tárgysorozat többi pontjait levette a napirendről.

— **A polgármester lemondása.** Két nap óta az egész városban hangosan suttogják, hogy dr. Lakos Imre lemond a polgármesteri állásáról. A városi képviselők és alkalmassították már áldomást is ittanak a hír öröme, hogy szeretői főnökséitől megszabadulnak. Mi azonban azt gyanítjuk — és aligha csalódnunk — hogy ez a híresztelés nem egyéb taktikánál. Így akarja ugyanis a polgármester egy kicsit megráztatni és rászorítani a pákuliczokat, hogy szorosabban tömörüljenek melléje. A lemondás híre azonban nem nagyon hatja meg a pákuliczokat, mert már azok közül is sokan melegelelték a városnál uralkodó gazdalkodást és önkénykedést, és sem dr. Lakos Imre, sem Novobáczky Győző szép szeméiért nem hajlandók ezt a rendszert tovább is istápolni.

— **Rabbi választás.** A szentesi izr. hitközség ma — vasárnap — választ rabbit. Mint értesülünk, a mostani hitközséget dr. Hoffar Armin választja meg egyhangulag.

— **Műkedvelői színelőadás.** Mint értesülünk a kath. kör ismét sorompóba lép, hogy életrevelőságaról tanubizonyoságot legyen. Karácsony másnapján ugyanis a kör sejtét könyvtára javára színelőadást rendez. A derék műkedvelők Práznovszky Zsigmond rendezésége mellett Tóth Kálmán „Nők az Alkotmányban” cz. 3 felvonásos kitűnő vigyatekanak tanuusan fáradoznak. A mulatság néelve hisztük, hogy a műkedvelők a résztvevő közönségnek ismét egy élvezetes estét nyújtanak.

— **Halásziati bérlő megrendszabályozása.** Arady Kálmán rendőr főkapitány a gy végzést adott ki, melyben meghagyja Kónya János halásziati bérlőnek, hogy a Tiszabói és Kőrösöbői kifogott, hasi-tásra vagy beszárasra nem szant halakat a várossal kötött szerződése értelmében a helybeli piaczon árulassa el. Egyben meghagyja ugy a rendőr biztos, valamint a rendőrségi személynöknek, hogy Kónya János bérlő aljarsat ellenőrizték és az esetben, ha szerződéses kötelezettségeket eleget nem tenne, meg-bírságot is végett az esetet azonnal jelenték fel. — Csak örülni lehet, ha a főkapitány ily szigorú, de igazságos rendletet hoz, csak az azután legyen is fogantatja!

— **Névváltoztatás.** Szlávák Gyula m. kir. pósta- és távirda főosztály, a szentesi postahivatal főnöke, a belügyminiszter engedélyével ugy saját, mint gyermekei nevét „Szendrői”-re változtatta.

— **Megszűnt sertésvész.** A mit oly rég óta vártunk, az végre bekövetkezett. — Szentésen a sertésvész megszűnt. Csütörtökön érkezett be Kardos Jenő állatorvos jelentése a rendőr-kapitánysághoz a sertésvész megszűntéről, amelyben kéri a zárlat feloldását is. Arady Kálmán rendőr-főkapitány rögtön jelentést tett erről az alispáni hivatalhoz és így remélhető, hogy hétfőn, de legkésőbb csütörtökön a sertéseknek a heti vásárookra, vagy országos vásárookra való felhajtása meg lesz engedve. Nem érdektelen tudni, hogy a sertésvész hatóságilag június 6-ikán lett megállapítva és ez idő alatt 392 udvarban megbetegedett 1704, meggyógyult 553, elhunyt 1151 darab sertés. Porsze itt csak azon sertésekről van szó, a melyek megbetegedése a hatóságnak bejelentve lett, de hogy a valóságban nem így van, mert sokkal több sertés hullt el, azt mindenki tudja.

— **Selyem-damasztok 65 krtól 14 lrt 65 krig meterenként** — valamint fekete, fehér, szemes Henneberg-selyem 35 krtól 14 lrt 65 krig meterenként sima, csikos, kockázott, mintazott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 sz. a. t. a mintazatban s. a. t. a megrendelt aru postaber és vámentesen a hazhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svajcaba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros belyeg ragasztandó. Magyar nyelvűen irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Meghívás.

A felszámolás alatt állott „Szentési Hitel-szövetkezet” folyó évi **december hó 31-ik** napján délután 3 órakor Szentésen, a Szentési központi takarékpénztár részvénytársaság üzlethelyiségében

Közgyűlést

tart, melyre a volt t. részvényes tagokat tisztelettel meghívom.

Szentésen, 1897. évi december hó 7-én.

Kiss Zsigmond,
elnök.

1-2

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóságának és felügyelőbizottságának a felszámolás eredményéről jelentése és a cégértörés iránti intézkedés megtétele.
2. Jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldötték választása.

J e g y z e t. A felszámolási iratok a Központi takarékpénztár részvénytársaság üzlethelyiségében közzesziére kitételvén, a közgyűlést megelőző 15 nap alatt a hivatalos órákban a részvényesek által megtekinthető.

Melbetegek,

mindennemű hurutos megbetegedések, légszóbajok, asztma elnyálkásodás, Tuberkulózis a legyorsabbban gyógyítható a Szent György thea használatával.

Szent-György thea, hurut elleni por, 24 óra alatt javulás tapasztalható; 2 csomagnál kevesebb nem adatik. — Postai ajánlással 20 krral több. 1 doboz 50 kr. St. Georgs-Apotheke, Wien, V./2, Wimmergasse 33.

5V

Rendkívüli hatású fogcseppek!

Bátorkodom a fogfájásban szenvedők figyelmét felhívni az általam készített kitűnő hatású

fogcseppekre,

melyek még minden esetben a legmaka-csabb fogfájást is nem perczek vagy órák mulva, hanem rögtön megszüntetik.

Egy kis üveg ára 25 kr.

Kapható: a készítő **Bencsik Lajos** gyógyszerésznél, Szeged, továbbá: Ifju **Váradi Lajos** ur gyógyszerárban Szentésen.

25

Figyelmeztetés.

A Szentési Központi Takarékpénztár ad a közönségnek kölcsönöket, 15—50 év alatti törlesztésre földbirtokokra ugyanoly kamattal, mint bármely intézet és ez feleslegessé teszi a tisztelt közönségnél a vidéki intézetek és ügynökök igénybe vételét, miáltal fáradságot, időt és pénzt takarít meg.

1898 január 1-től 4 éves heti 50 kros betéti csoportba a bejegyzések már eszközölhetők. A Szentési központi Takarékpénztár igazgatósága.

Értesítés

a szentesi evang. ref. egyház választásra jogosított tagjainak.

A működésük idejének leteltével kilépett presbíterek és egyházközségi képviselők helyeinek, valamint a megüresedett főgondnoki hivatalnak választás útján betöltésére nézve az egyháztanács következő intézkedéseket teszi:

1. A választás 1897. december hó 27., 28., 29. és 30. napjain az egyház tanácsstermében történik, a kiterjesztett szavazatlapjait a választásra jogosított egyház tag, ezek között az özvegy nő is, délelőtt 8—12, délután 2—5 órájáig beadhatja.

A választáshoz két szavazólap bocsátatik ki, egy mint egyik a főgondnok és presbíterekre, a másik az egyházközségi képviselőkre, melyeken a h. főgondnok, valamint az összes presbíterek és egyházközségi tagoknak névjegyzéke is közölletik, csillaggal jegeztetvén meg azokrak nevei, a kik kiléptek. — A kilépettek újra választhatók.

Szavazni nemcsak az egyház által kibocsátott szavazatlapon, hanem a választó által használandó más iven is lehet.

Szavazó lapok 1897. december 12-től kezdve a tanácsstermében kaphatók és pedig akár személyes, akár megbízott általi jelentésére.

2. A választásra és választhatásra csak azon egyházi tagok közöttük az özvegy nők is, utóbbiak azonban csak választásra jogosultak, kik 1897. évi január 1-ig hátralékos egyházi adóikat 1897. évi december 11-ik napjának délutáni 5 órájáig megfizetik.

3. A választásra jogosítottak névjegyzéke 1897. december 15., 16. és 17-ik napjain az egyház tanácsstermében közzemlére ki lesznek tevé, mely idő alatt azt minden vá-

lasztásra jogosított megtekintheti és az ellen nemaláni felszólamlását és pedig úgy a saját személyét mint másokét illetőleg a kihagyás vagy jogtalan felvétel miatt akár írásban akár szóval a jelenlevő bizottság előtt beadhatja.

4. Az igazolási eljárás 1898. évi január 5-én a tanácsstermében fog megtartatni.

5. Az újonnan választott presbítereknek feltevése 1898. január 9-én történik.

Szentes, 1897. december hó 4.

2V3

Elnökség.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező tisztai kikötő és rakpart díjzedésének joga 1898. évi január hó 1-től 1900. évi december hó 31-éig terjedő 3 évi időtartamra; f. évi **december 18-án** délelőtt 9 órakor a városi tanácsstermében tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe ki fog adatni.

Az árverés alkalmával 65 ft bányapénz készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírban teendő le.

Az árverési egyéb feltételek alulírottal betekinthetők.

Szentes, 1897. évi december hó 11.

1—3

Novobáczky Győző,

várd. tanácsnok

Hirdetmény.

A terehalom közvetlen közelében 100 hold elsőosztályu szántóföld, tanyaépületekkel szabad kézből eladó. Közelebbi felvilágosítást ad Dr. Purjesz János ügyvéd.

1V2

A szentes-vidéki takarékpénztár

közbirre teszi, hogy a kölcsönkereső közönség részére kedvező törlesztési módozat mellett 10, 15, 23 és 32 éves törlesztéses jelzálogkölcsönöket nyújt, mely kölcsönök a jelzálogul kötendő ingatlan felbocsátása után haladéktalanul folyósíthatnak. — Ugyancsak közvetít és convertál nagyobb és hosszabb lejáratu kölcsönöket 40, 45, 50 és 63 éves törlesztésre igen mérsékelt közvetítési díj mellett. — Továbbá nevezett pénzügyintézet 1898. évi január 1-től kezdődőleg 50 kr heti befizetés mellett újabb öt évre terjedő heti betét csoportot nyit, melyre aláírásokat naponta elfogad. — Felhívja tehát mindazokat, kik intelt igényelnek, forduljanak ez iránt a szentes-vidéki takarékpénztárhoz, hol is hivatalos órák alatt mindennap a kellő felvilágosítást megkaphatják.

Bicikli-verseny nagy nyeregményel.

Karácsonyi és újévi gyermekjátékok és egyéb alkalmas ajándéktárgyak legnagyobb választékban Hoffmann Jakab női- és férfi-, cipő- és kalap üzletében.

1—2

Tratá! Trátá!! Tratatata!!! Bum! Bum!! Bum!!!

F i ú k!!

menyünk Hoffmannhoz, ott egrecziroznak a katonák és működnek a pojáczok.

Lányok!! Lányok!!!

gyertek ti is, nektek is hozott a Jézuska sokféle szép játékot; francia hosszú hajú sőrő, beszélő babákat, konyhát, vasalót, mangólot és még tudja a Jézuska mi mindent.

Apuska!! Anyuska!!!

nektek is hozott ám a Jézuska sokféle csinos tárgyakat, vehettek Hoffmann Jakabnál.

Uj! Uj! Egy koronás osztály legújabb. — 8—16—21 kros bazáraruk.

Makranczos csaci egész nap ingyen látható.

Csak szolid kiszolgálás!**Karácsony és újévre!**

Van szerencsém a nagyérdemű vásárló közönség szives tudomására hozni, hogy a közelgő Karácsony és újév alkalmára nagy választékban minden nemű

játék- és diszmű áruimat

megkaptam és azokat itt még nem tapasztalt tolesó árért bocsájtom a t. vevő közönség rendelkezésére.

Tisztelettel felhívom a közönség becses figyelmét az általam vett nagy alkalmi vételre, több mint 500 pár különböző bőr- és posztó, férfi-, női- és gyermek-cipő, a melyek mint alkalmi vétel minden elfogadható árért fogom elárusítani.

Folyton nagy raktárt tartok minden nemű férfi- és női fehérművekben, gallér és kezeltőkben, kalap és nyakendőbe; legnagyobbbb választék csipke és szalagban, bársony és plüsükben, prágai kesztyűkben, himző és kötő pamutokban, (valódi D. M. C.) eső- ernyő és bőrdöngők, kosarak és gyermek kocskik, berliner kendők és sálók nagy választék, férfi- női és gyermek harisnyákban, valódi jäger alsóruhákban, mindennemű hélés árukban és szalon kellékekben és még itt sok fel nem sorolt árukban, a t. közönség becses látogatásait elvárva maradtam

kiváló tisztelettel:

Schvarcz Simon,
Dr. Reis-féle házban.

Szolid és pontos kiszolgálás!

Szentes, 1897. Nyomatott a Vízóttulajdonos: „Szentési Előő Könyvnyomda Részvénytársaság” gyorsajtóján.

Albumok és kazeták 1

Nagy választék babákba és játékszerekbe!